

ÇANAKKALE ZAFERİ'Nİ GÖRDÜM BEN

Gururla anacağımız Çanakkale Zaferi'ni gördüm ben,
Anlatmaya kelimelerin yetmediği.
Yıl 1915, Mart 18.
Düşman Boğaz'ı geçmeye çalışıyor.
Amaç Çanakkale üstünden İstanbul.
Düşmana can siper eden Mehmetçik,
Kınalı kuzu Mehmetçik,
Anasıyla, bacısıyla, sevdiğiyle helalleşiyor.
Yavrusu, sevdiği üşümesin diye patık götüren kadınları,
Cephane taşıyan koca yürekleri gördüm ben.
Anaların kınalı kuzularını ağlayarak -ama gururla-
Gurbete yolladığını gördüm ben.
Şehitleri görüp de gözyaşını içine akıtanı,
En yakınının kanı toprağa az önce karışmamış gibi
Kendini vatanı için merminin önüne atanı,
Yaralı arkadaşını sırtında taşıyan Mehmed'i gördüm ben.
Vatan, vatan diye inleyen Mehmed'i,
Of demeden koca top mermisini sırtlayan Seyid'i,
Atam çıkıp karşılarına "Ben size taarruz değil, ölüm emrediyorum."
Dediğinde "Emret Komutanım!" diyen binleri gördüm ben.
Düşman gemisinin Boğaz'ın sularında kayboluşunu,
Bulutların Mehmetlere ağladığını,
Kara toprakların kan kırmızısı olduğunu,
"Çanakkale Geçilmez!" diyen nice aslanlar gördüm ben.

Elif Nursima POLAT

Hacı Bayram Veli İmam Hatip Ortaokulu 7/A

Yüreğir/ ADANA